

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

Uitspraak betreffende het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO van 11 maart 2010.

Verweerster in de behandeling in eerste aanleg, mevrouw A, gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Mevrouw. Drs. A te K, hierna te noemen: appelante

Versus

Mevrouw B te J, hierna te noemen: verweerster

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mevrouw drs. E.H.M. Loykens, lid en waarnemend voorzitter

Mevrouw drs. M. Salverda, lid

De heer drs. M. Faas, lid

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe.

Mevrouw B diende op 22 september 2009 een klacht in tegen mevrouw A bij het College van Toezicht (hierna CvT).

Het CvT heeft hiervan op 10 maart 2010 uitspraak gedaan. Het CvT oordeelde de klacht deels gegrond en berispte mevrouw A.

De overwegingen en beslissing van het CvT van worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

Appellante is van deze beslissing in hoger beroep gekomen met een beroepschrift, ontvangen op 23 april 2010.

Op 26 mei 2010 is van de vertegenwoordiger van verweerster, de heer mr. C, een verweerschrift binnengekomen met 3 bijlagen.

Op 27 oktober 2010 zijn van vertegenwoordiger van verweerster nog aanvullende stukken ontvangen ter onderbouwing van het verweer.

Op 11 november 2010 heeft het College van Beroep de zaak mondeling behandeld.

Het beroep.

Ontvankelijkheid.

Het beroepschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn na de dag van verzending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevat de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

Het College van Beroep gaat uit van de in beroep niet bestreden feiten en gebeurtenissen zoals deze zijn vastgesteld door het CvT.

De gronden van het beroep.

Appellante heeft de volgende gronden aangevoerd:

1. Het CvT heeft ten onrechte de klacht gegrond beoordeeld dat zij de professionele relatie welbewust zou hebben voortgezet en daarbij wist en kon begrijpen dat de toestemming van klaagster ontbrak. (klacht 1 en 2).
Appellante voert aan dat zij het belang van het kind altijd voorop heeft gesteld in deze gecompliceerde zaak. Zij heeft met supervisoren en extern advies ingewonnen en de afweging gemaakt dat het belang van het kind zou worden gediend door continuering van het contact. Zij achtte het niet verantwoord de begeleiding van het kind te staken. Zij is niet op de hoogte gebracht van een e-mail die moeder aan de vader stuurde en waarin moeder aangaf dat zij geen instemming meer gaf om met het kind naar appellante te gaan. In het verslag van 28 november 2007 blijkt dat appellante van vader gehoord had dat de moeder wenste dat de spelobservaties zouden stoppen. Appellante vraagt zich af of het niet juist onzorgvuldig zou zijn geweest om alleen op de woorden van vader af te gaan.
2. Het CvT heeft ten onrechte de klacht gegrond verklaard dat de rapportage van appellante buiten vraag- en doelstelling treedt (klacht 4).
Appellante voert hierbij aan dat zij de rapportage heeft gebaseerd op de feitelijke gebeurtenissen. De kwalificaties 'impulsief' en 'onvoorspelbaar' zijn feitelijke constatering van reacties en uitspraken van het kind. De door haar gebezigde woorden behoren niet diskwalificerend te worden opgevat. De kwalificaties zijn van appellante en niet van derden, zoals de vader. De kwalificaties zijn niet, zoals het CvT stelt, gebaseerd op uitlatingen van de vader, maar mede op basis van mededelingen van de vader.
3. Het CvT heeft ten onrechte de klacht gegrond verklaard dat zij de professionele relatie niet heeft afgesloten met een evaluatie (klacht 5). Appellante voert aan dat er voor haar geen aanleiding was om de professionele relatie als beëindigd te beschouwen. Zij geeft aan dat zij de moeder niet buiten de professionele relatie heeft geplaatst. Zij heeft zich aan de bestaande afspraken gehouden.
4. het CvT heeft ten onrechte de klacht over onduidelijkheid in rol en van het handelen van appellante gegrond verklaard (klacht 6) Appellante stelt dat zij hier weliswaar enkele fouten heeft gemaakt bij het gebruik van de begrippen 'mediation' en 'mediator'. Tussen de ouders en haar bestond echter geen misverstand over het feit dat zij als orthopedagoge was benaderd. Zo heeft zij de opdracht ook uitgevoerd. Het CvT heeft geconstateerd dat er een tegenstrijdigheid is in het feit dat zij het kind op gezette tijden nog ziet, terwijl de professionele relatie is beëindigd. Zij stelt dat destijds onjuist in haar verweerschrift op de klacht is weergegeven dat zij het kind nog steeds zou zien. Feit is dat zij in oktober 2009 het kind nog een laatste keer heeft gezien en heeft in een ontspannen samenzijn op een zorgvuldige manier afscheid genomen. Dit was geen moment van professionele begeleiding. Zij heeft hier ook geen factuur voor gestuurd. De begeleiding was toen al beëindigd sinds juni 2009. Dat er rolverwarring zou zijn voortgevloeid uit het feit dat appellante een e-mail had gestuurd vanuit haar mailadres bij de Raad voor de Kinderbescherming vindt appellante te ver voeren.
5. het CvT heeft ten onrechte de klacht gegrond verklaard over het niet schriftelijk vastleggen van de opdracht (klacht 7). Appellante geeft aan dat de opdracht inderdaad niet schriftelijk was geformuleerd. Dat had wel moeten. Anderzijds voert zij aan dat er bij de ouders geen misverstand bestond over de aard van de opdracht.
6. Appellante voert verder aan dat zij het moeilijk te aanvaarden vindt dat haar handelen als zodanig onzorgvuldig wordt gekwalificeerd dat zij artikel 7 lid 4 BC en zelfs het vertrouwen van de beroepsgroep zou hebben geschaad (klacht 8 en 9). Zij erkent dat

zij op sommige onderdelen beter had kunnen handelen, maar zij heeft ook onder zeer moeilijke omstandigheden moeten handelen. De communicatie met de moeder was een ernstig complicerende factor. Zij stelt dat bij de beoordeling van het CvT deze gecompliceerde omstandigheden onvoldoende verdisconteerd zijn. Zij geeft het CvB ter overweging om de punten waarin zij inderdaad is tekort geschoten vast te stellen, maar dat niet kan worden geconstateerd dat dit voor betrokkenen negatieve consequenties zou hebben gehad.

Het verweer

Verweerster voert het volgende aan:

- Ad 1. Appellante had van vader vernomen dat moeder de behandeling wenste te staken. Zij had op dat moment bij moeder na moeten gaan of zij inderdaad haar toestemming had ingetrokken. Uit niets blijkt dat zij dit heeft gedaan.
Appellante stelt dat zij hierin niet alleen op het woord van vader af kon gaan. Op andere momenten geeft zij er blijk van dat zij juist wel alleen op de woorden van vader is afgegaan. Ook de beëindiging van de behandeling door haarzelf, in 2009, heeft zij niet aan moeder medegedeeld, maar dit aan vader overgelaten.
- Ad 2. Appellante heeft uitspraken gedaan in de rapportages die niet vallen binnen de oorspronkelijke opdracht: (uitgaande dat deze verwoord staat in het ouderschapsplan): appellante zou de 'psychological state' van het kind jaarlijks evalueren.
Zij heeft vergaande uitspraken gedaan, waarbij zij ook niet, zoals de beroepscode aangeeft, de beperkingen heeft aangegeven.
Er staat nergens in haar rapportage van 28 november 2007 duidelijk vermeld dat zij hier niet met moeder over heeft gesproken, dat zij geen afschrift van de rapportage aan de moeder heeft gestuurd en dat de uitspraken zijn gebaseerd op de observaties van het kind en de uitlatingen van vader.
- Ad 3. Appellante stelt dat zij zich aan de bestaande afspraken heeft gehouden, maar niet is vast te stellen wat deze afspraken waren, omdat ze nooit schriftelijk zijn vastgelegd. Ook aan het einde van de begeleiding in juni 2009 heeft appellante geen evaluatie uitgevoerd. Zij heeft moeder ook nooit laten weten dat de professionele relatie was beëindigd.
- Ad 4. Verweerster stelt dat het onjuist is dat de ouders precies wisten wat de rol van appellante was. Appellante en de Amerikaanse mediator waren de enige twee professionals die bij de echtscheiding en het ouderschapsplan betrokken waren in hun hoedanigheid van mediator.
Verweerster stelt eveneens dat appellante er vanuit gaat dat de opdracht geheel duidelijk was, maar aan de andere kant dat zij aangaf in een zeer complexe situatie te hebben gehandeld. Dan zou juist van haar verwacht mogen worden dat zij schriftelijk vastlegt wat de opdracht is.
Appellante heeft in tegenstelling tot wat zij zelf aangeeft, juist wel onduidelijkheid geschapen over haar rol, door haar vermelding van mediator in het echtscheidingsconvenant en het in rekening brengen bij verweerster van haar diensten als mediator (factuur d.d. 10 maart 2006, gehecht aan pleitnota).
- Ad 6. Appellante stelt dat haar handelen geen negatieve consequenties voor betrokkenen zou hebben gehad. Verweerster geeft aan dat door de uitlatingen van appellante haar reputatie als moeder schade toegebracht is. De verklaringen van appellante zijn door de vader gebruikt bij het verzoek tot ontheffing van de ouderlijke macht van moeder. Appellante was ervan op de hoogte dat vader probeerde moeder uit het gezag te ontheffen. Zij had hierdoor extra op haar hoede moeten zijn. Zij had behoren te weten welke impact haar rapportages zouden hebben, gezien haar ervaring als orthopedagoog en haar werk bij de RvdK. In de brief van 28 november 2007 is zij ver buiten haar bevoegdheid gegaan door zich op te werpen als 'advocaat' van het kind.

Verweerster voert verder het volgende aan betreffende de niet gegronde klacht 3: het verstrekken van vertrouwelijke informatie aan derden. De bewuste brief was volgens verweerster niet aan de vader gericht. Zij schrijft over hem in de derde persoon. Zelfs al was de brief aan vader verstrekt, dan nog had appellante zich moeten realiseren dat deze brief aan derden zou kunnen worden verstrekt. Verweerster heeft geen afschrift van deze brief gehad.

Verweerster verzoekt alsnog tot gegrondverklaring van deze klacht.

Betreffende de deels afgewezen klacht 6 voert verweerster aan: appellante heeft wel degelijk leugenachtig verklaard. Uit de stukken van het AMK blijkt dat zij zich heeft voorgedaan als behandelend therapeut terwijl zij stelde dat de behandelrelatie sinds juni 2009 door haar was beëindigd. Verweerster verzoekt alsnog tot gegrondverklaring van deze klacht.

De beoordeling van het beroep

Bij de beoordeling van het beroep volgt het College van Beroep (hierna: het College) de volgorde en nummering van de klachtonderdelen zoals deze in de uitspraak van het College van Toezicht zijn weergegeven.

Klachtonderdeel 1 en 2

Ontbreken van toestemming van verweerster en zonder toestemming voortzetten van de professionele relatie.

Appellante was via vader op de hoogte dat moeder de professionele relatie wilde beëindigen. Zij wist of had in ieder geval kunnen begrijpen dat moeder niet langer toestemming gaf. Zeker nu het hier geen behandeling betrof, maar alleen begeleiding zoals appellante aangeeft. De begeleiding is enkele jaren voortgezet en appellante had hier niet mee door moeten gaan zonder verder contact met- en duidelijke instemming van moeder. Het belang van het kind was hier ook niet zodanig in het geding, dat dit een rechtvaardiging op zou leveren van het jarenlang voortzetten van de professionele relatie, zonder zich ervan te vergewissen dat beide ouders hiermee nog instemden. Appellante heeft artikel 12 en 14 BC hiermee geschonden.

Dit klachtonderdeel beoordeelt het College als gegrond.

Klachtonderdeel 3

Het verstrekken van vertrouwelijke informatie aan derden zonder toestemming (art. 8 BC). Niet vastgesteld kan worden dat de brief van 28 november 2007 aan anderen dan aan de ouders van het kind zou zijn gestuurd. Wanneer de vader de inhoud van deze brief aan anderen zou hebben verstrekt, is dit niet te wijten aan appellante.

Dit klachtonderdeel oordeelt het College ongegrond.

Klachtonderdeel 4

De rapportage treedt buiten vraag- en doelstelling en geeft de beperkingen en de gronden waar uitspraken op berusten niet aan (art. 36 BC).

Moeder heeft naar eigen zeggen de rapportage van 28 november 2007 nooit ontvangen, zodat zij hier ook niet heeft kunnen reageren. Het College kan niet vaststellen of de rapportage inderdaad niet is ontvangen door moeder. Uit de rapportage blijkt niet dat dit een concept verslag is waar beide ouders nog op konden reageren.

Het College overweegt dat de uitspraken over moeder in de rapportage op zich geen diskwalificerende uitspraken zijn. Appellante heeft haar rapportage echter wel op een onzorgvuldige manier opgesteld door niet de beperkingen van haar rapportage aan te geven. De rapportage is mede tot stand gekomen op basis van uitspraken van de vader en zonder nadere informatie bij de moeder in te winnen. Dit had zij in de rapportage moeten aangeven. Het College oordeelt dit klachtonderdeel gegrond.

Klachtonderdeel 5

De professionele relatie is niet afgesloten met een evaluatie (art. 23 BC).

Uit hetgeen appellante stelt in haar beroepschrift blijkt dat in ieder geval in juni 2009 de begeleiding van het kind is beëindigd in overleg met de vader. Zij heeft de professionele relatie niet met beide opdrachtgevers geëvalueerd, danwel een evaluatie van de uitvoering van haar opdracht aangeboden.

Het College oordeelt dit klachtonderdeel gegrond.

Klachtonderdeel 6

Onduidelijkheid over rol en handelen.

Het College stelt vast dat appellante onduidelijkheid heeft geschapen over haar rol. Zij heeft kunnen begrijpen dat er verwarring kon ontstaan door de mail vanuit haar andere werkadres bij de Raad van de Kinderbescherming en met name door zich in diverse schriftelijke stukken als mediator te benoemen. Zij heeft hiermee naar het oordeel van het College onzorgvuldig gehandeld en hiermee art. 7 lid 4 geschonden.

Dit klachtonderdeel is gegrond.

Het College kan niet concluderen dat appellante over haar rol en handelen leugenachtig heeft verklaard aan andere partijen. De brief van het AMK, waar verweester naar verwijst, is een weergave in het Engels van het AMK onderzoek, waarbij informatie door diverse partijen bij het AMK is aangeleverd. Appellante is niet verantwoordelijk voor de juistheid van informatie die door anderen over haar bij het AMK wordt aangeleverd en ook niet voor een juiste vertaling van Nederlandse terminologie.

Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.

Klachtonderdeel 7

De opdracht is niet schriftelijk vastgelegd.

De afspraken tussen partijen over de opdracht zijn niet duidelijk vastgelegd. Het enige dat is vastgelegd is het parental agreement, waar vervolgens geen uitvoering aan is gegeven. Uit de schriftelijke stukken in deze zaak stelt het College vast dat appellante de rol van het incidenteel (eerst 2, daarna 1 keer per jaar) evalueren van de psychologische gesteldheid van het kind, zoals vastgelegd in het parental agreement, niet op deze manier heeft uitgevoerd. Er is geen gewijzigde opdracht geformuleerd en akkoord bevonden door beide ouders toen de uitvoering van het parental agreement in de praktijk niet tot stand kwam. Door aldus te handelen heeft appellante de beroepscode geschonden. In de eerdere behandeling door het College van Toezicht is hierbij artikel 19.2 als geschonden beoordeeld. Het College van Beroep merkt echter op dat dit artikel van toepassing is op professionele relaties die op verzoek van een extern opdrachtgever worden aangegaan. Daar is in onderhavige situatie geen sprake van. Het College van Beroep oordeelt dat dit klachtonderdeel schending van artikel 15 BC oplevert.

Dit klachtonderdeel is gegrond.

Klachtonderdeel 8 en 9.

Onzorgvuldig gehandeld en het vertrouwen in de beroepsgroep geschaad.

Uit de stukken in deze zaak en het aangevoerde in de hoorzitting concludeert het College dat partijen een professionele relatie met elkaar zijn aangegaan in een gecompliceerde situatie. Een situatie waarin de bakens door partijen verzet werden en afgeweken werd van hetgeen oorspronkelijk in de tot stand gebrachte parental agreement met elkaar werd afgesproken. In een dergelijke situatie mag echter van een pedagoog verwacht worden dat zij juist dan zeer zorgvuldig handelt. Dat zij de afspraken tussen haarzelf en partijen goed vastlegt en dat zij er geen misverstanden over laat ontstaan wat haar rol in de professionele relatie is en zal zijn na veranderingen in de situatie. Ook mag van haar verwacht worden dat zij de relatie beëindigt of ten minste heroverweegt wanneer zij in conflict kan komen met de eisen die aan haar professionele handelen gesteld worden. In de veranderende situatie en de

opeenstapeling van complicerende omstandigheden heeft appellante onvoldoende rekening gehouden met de rechten en de belangen van verweerster.

Appellante heeft door haar handelen zoals in de bovenomschreven gegronde klachtonderdelen onzorgvuldig gehandeld en daarmee artikel 7 lid 4 van de beroepscode geschonden.

Door dit onzorgvuldige handelen heeft zij eveneens het vertrouwen in het vakgebied en de beroepsgroep geschaad en daarmee artikel 11 lid 1 van de beroepscode geschonden. Het College acht de klachtonderdelen 8 en 9 gegrond.

uitspraak

Alles overwegende komt het College van Beroep tot de volgende uitspraak:

Het College van Beroep beoordeelt de klachtonderdelen 3 en deels 6, dit onderdeel omschreven als 'leugenachtig verklaren' als ongegrond.

De overige klachtonderdelen zoals hierboven omschreven, beoordeelt het College van Beroep als gegrond.

Het College van Beroep bevestigt de uitspraak van het College van Toezicht en laat de maatregel van berisping in stand.

Uitspraak aldus gedaan op 8 december 2010 in de genoemde samenstelling.

Mw.drs. E.H.M. Loykens, voorzitter

Mw.mr.drs. J. Pfeiffer, secretaris